

ham (Wolff), dog saaledes, at han skulde kunne gjøre det skriftlige Forlig gjældende mod Sensen, saafremt denne efter Wolffs Skjøn atter maatte træde fornærmeligt op imod ham, hvilken Ret Wolff dog senere frafaldt. Denne mundtlige Overenskomst fortaug Wolff, da han indsendte det skriftlige Forlig til sine Forefatters Approbation for at kunne faae Sagerne hævede. Kommissionen bemærker herom, at, skjøndt det skriftlige Forlig efter det Anførte ikke kunde betragtes som noget ligefremt Proforma-værk, kan Wolffs Forhold i den omhandlede Henseende dog ikke anses for tilbørlig.

f) Wolff lod i Januar 1874 forkynde for Prof. Busch et Tilhold, hvorved det under Trusel om Anholdelse forbydes Busch, uanset hans Stilling som Amtsråadets Tilfynsmand ved Bjerre Thing- eller Arresthus, udenfor den Tid, da Thinghuset var aabent for Alle og Enhver i Anledning af Rets- eller Forligskommissionsmøder, at indfinde sig personlig eller ved Bud i bemeldte Bygning eller Gaengegaardens umiddelbare Nærhed uden først ved Ringning udenfor Yderdøren ved Korridoren at have tilfjendegivet sin Nærverelse og afventet Arrestforvarerens Tilstedekomst og Ledfagelse. Wolff har villet begrunde dette Tilhold paa en Mistanke om Buschs Delagtighed i et Bedrageri, men denne Mistanke anser Kommissionen ikke for tilstrækkelig begrundet; i alt Fald har Wolff ikke ladet Busch afhøre, inden han løslod den for det omhandlede Bedrageri sigtede Arrestant og samtidig tilbagekaldte Tilholdet, og da Wolff derhos selv har erkjendt, at Busch ikke tidligere har misbrugt sin Stilling som Tilfynsmand til at sætte sig ulovlig i Forbindelse med Arrestanter, betegner Kommissionen det ovenmeldte Tilhold som utilbørligt.

g) Wolff har paa forskjellig Maade „chikaneret“ Prof. Busch ved at foreholde Folk, at det vilde være i deres egen Interesse, at de ikke henvendte sig til Busch, (hvorned Wolff vil have haat for Die, at han i saa Fald paa Grund af sit Forhold til Busch maatte afholde sig fra at have videre med vedkommende Sag at gjøre, end hans Embedspligt fordrede), fremdeles ved at negte at afholde 2 af B. rekvirerede Auktioner, ved utilbørligt at have forsinket et af Busch affattet og til Thinglæsning indgivet Dokument og paa andre Maader. Herom siger Kommissionen, at Wolffs Forhold i disse Henseender vel ikke kan billiges, men der mangler dog Bevis for, at Wolff derved har ladet sig lede af Uvillie mod Busch.

Foruden de her omtalte Ankeposter mod Wolff er der af Prof. Busch fremført en hel Del andre, hvilke Kommissionen har anset for ubesjødte.

Som det almindelige Resultat af sin Undersøgelse udtaler Kommissionen, at den vel har maattet udtale sig misbilligende med Hensyn til de anførte Poster; men ligesom der dog for flere af disse Posters Vedkommende overhovedet ikke kan blive Spørgsmaal om retslig Paatale, idet de ikkun egne sig til administrativ Afgjørelse, der til dels allerede har fundet Sted, saaledes findes det Ansvar, som Wolff i de ommeldte Henseender maatte have paadraget sig, at være saa ringe, at der ikke forekommer Kommissionen at være tilstrækkelig Grund til at sætte ham under justitiel Tiltale. I Forbindelse dermed tror dog Kommissionen at burde udtale, at, om det end maa erkjendes, at Wolff har viist megen Aktivitet og Ridhjerhed som Politimester og i saa Henseende ogsaa har vundet Paaskjønnelse fra ikke faa af Herredets Beboere, samt at han i sin Embedsvirkomhed har haft særlige Banffeligheder at kæmpe med, maa det paa anden Side indrømmes, at den Uvillie, der næres imod ham af en betydelig Del af Herredets Beboere, væsentlig skyldes ham selv og navnlig har sin Grund i, at han ikke har forstaaet i sin Embedsvirkomhed, særlig ogsaa som Dommer, at holde sig upaavirket af vedkommende personlige Hensyn, og at han derhos i sin hele Optræden, saavel i som udenfor Embedsantliggender, ikke har viist sig at være i Besiddelse af den for en Herredsfoged nødvendige Takt og Evne til at hævde sin Værdighed som saadan. I saa Henseende henvises særlig dels til hans Forhold overfor P. Nielsen, Brændehistorien, Behandlingen af Handelslærlingen, det dobbelte Forlig med Møllefester Sensen, Forbudet mod, at Prof. Busch indsaandt sig i Thing- og Arresthuset og hans Chikanerier mod denne, dels til en Del andre Forhold, som ere komne for Dagen under Forhøret, nemlig: a) hans Stilling vedkommende Fordemøderne i Barrit og særlig hans Møde sammen med hende og 2 Sognefogder hos Præsten i Barrit; b) hans Optræden ved to Møder i Forsens af Delegerede fra Sogneraadene; c) hans Virksomhed for at erholde Underkrifter paa en af ham selv affattet Adresse til Amtet til Fordel for ham selv; d) hans Forsøg paa lige over for Beboerne af Blud Sogn at retfærdiggjøre nogle af ham foretagne Arrestationer; e) hans Anmodning til et Amtsråadsmedlem om at formaa Prof. Busch til at indgaa Forlig med ham og i fornødent Fald at fremtvinge saadant Forlig ved at true Busch med Tabet af hans Stilling som Bogholder ved en Sparekasse, af hvis Bestyrelse det paagjældende Amtsråadsmedlem var Medlem, og f) hans Forbud dels mod gifte Husmænds Deltagelse i nogle af ham tilladte offentlige Dandsfigilder, dels imod Afholdelse af Taler ved Folketester.

Efter det saaledes Oplyste maa Udvalgets Flertal være af den Anskuelse, at Wolff, som i Anmærkningerne til Finantsloven er opført med Pension efter Pensionslovens almindelige Regler, ikke er berettiget til